

IDENTITA A SPIRITUALITA MUŽA

Povolanie muža

Ako to všetko začalo...

„Nato Boh povedal:“ *Urobme človeka na náš obraz a podľa našej podoby! Nech vládne nad rybami mora i nad vtáctvom neba, i nad dobytkom a divou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi!*“ (Gn 1,26).

- **nech vládne**

Boh nás chce mať správcami a k tomu samozrejme patrí aj moc dohliadať a kontrolovať. Ale aj kontrola má svoje hranice. Kde je veľa kontroly, tam sa stráca dôvera a prichádza strach.

- **muž v rodine**

Podobné je to aj v rodine. Muž je ustanovený za hlavu, správcu a kňaza rodiny. K tomu patrí samozrejme aj určitá autorita a moc dohliadať. Ale, všimnime si, čo Pán predovšetkým hovorí o manželoch: nehovorí veľmi o kontrole, vládnutí, či moci, ale o láske, milovaní a dávaní svojho života za manželku a rodinu. To je to najdôležitejšie: nie moc a kontrola, ale láska.

Nás chlapov zaiste aspoň trochu mrzí, keď máme manželku, ktorá sa nám odmieta podriaďovať, alebo si nás dostatočne neváži, ale, i keď je to častokrát veľmi ťažké, nesmieme podľahnúť vlastnej pýche a ješitnosti, naopak, máme sa snažiť dobre plniť svoju úlohu-milovať a sebadarovovať.

My nikdy totiž nedokážeme prinútiť svoje manželky, aby sa nám skutočne a naozaj podriadili. To dokáže jedine Ježiš. Ak odovzdáme svoje manželky Pánovi a budeme ho za nich prosiť, On ich skutočne bude viesť, vychovávať a obdarúvať.

Poslanie muža

Aké je poslanie muža? Pre odpoveď na túto otázku si najprv musíme vykresliť pravý mužský „ideál“, objaviť jeho skutočné črty a krásu jeho mužnosti. Neexistuje krajší a

dokonalejší vzor muža než je Ježiš Kristus. Každý kresťan má byť Kristovým nasledovníkom. Má si osvojiť jeho myslenie, reč aj správanie.

„Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom” (Mt 11,29).

Pozrime sa na pravú tvár muža v zmysle trojakého Kristovho poslania: prorockého, kňazského a pastierskeho.

- **muž ako prorok**

Proroci (Izaiáš, Jeremiáš) žili v dôvernom spojení s Bohom a oznamovali ľuďom Božiu vôľu, ktorá sa nie vždy zhodovala s tým, čo chcel človek, a preto sa stali terčom posmechu a neraz museli kvôli pravde aj zomrieť. Pán Ježiš zomrel za pravdu a spravodlivosť. Nesúhlasil s klamstvom - hriechom, v ktorom ľudia žili, preto skončil na kríži. Radšej si volil smrť, aby zvíťazila pravda. Muž je povolaný hlásať a žiť Božie slovo. Nemal by žiť pre peniaze, moc, úspech či sex, ale pre pravdu. Je stvorený, aby počúval Boží hlas, nasledoval ho, a teda aj preto, aby miloval. Žitá pravda je pre muža životne dôležitá, pretože z nej vyviera sila mužnosti. Jeho poslaním je celou silou svojej osobnosti brániť pravdu, nikdy nesúhlasí so lžou. Zapôsobí však môže len tam, kde predtým zapôsobil svojím životom.

„Slovo robí chlapa” - muža definuje jeho charakter. Natoľko je mužom, nakoľko je charakterný. Všetci poznáme vetu: „Byť sám sebou.” Takého človeka sami obdivujeme. Znamená to pred sebou aj ostatnými priznať, čo skutočne cítim, čo prežívam, čo si myslím. Byť úprimným, i keď mám inú mienku, alebo iný názor než ostatní. Je totiž veľmi ťažké vážiť si muža, pri ktorom nevieme, na čom sme. V Božích očiach je to človek, ktorý potrebuje opäť nájsť svoju tvár. A to je každodenný boj o chlieb pravdy, zarobený mužnosťou.

- **muž ako kňaz**

Ježiš Kristus je veľkňaz, ktorý obetoval a obetuje seba samého a prosí za nás všetkých. Kňaz spája ľudí s Bohom, ustavične prosí a obetuje, aby toto spojenie neprestalo.

Muž musí zdolávať vrchy a skúmať nepoznané. Jeho pohľad by mal siahať oveľa ďalej, ako len k vlastnému ja. Mal by byť pripravený obetovať sa. Každý muž prosí a obetuje za seba a za iných, a tak žije svoje kňazstvo. Je povolaný predkladať Bohu v modlitbe seba a sebe zverených, je mocným svedkom živej viery.

Muž potrebuje mať vyhradené miesto a čas na modlitbu, aby sa mohol v pokore skláňať pred Bohom. V sile mužnosti, ktorá mu poskytuje nadhľad, sa stáva hlavou, ale keď mu chýba pokora, dokáže sa postaviť aj proti Bohu. Z modlitby čerpá silu k obeti, aby sa tak ukázala jeho tvár.

Slovo obeta pochádza zo slov *sacrum facere*, čo znamená robiť niečo svätým, teda byť pripravený k obeti, schopný vzdať sa niečoho. Muž má byť darom pre iných, zriecť sa seba kvôli iným. Nie je tu sám pre seba. Muž sa ľahko stane egoistom, keď nebude prežívať svoju sebestačnosť v službe iným. Mužnosť mu poskytuje tvorivosť a silu, aby zmenil svet k lepšiemu, preto jeho mužnosť je darom pre iných. Keby žil iba pre seba, mohol by sa z neho stať nebezpečný neužitočný pôžitkár - hedonista.

Ak nie je schopný obety, je stratený pre tento svet. Skutočným prejavom krásy muža je obeta - byť tu pre tých, ktorí ho potrebujú. Cez obetu sa dostáva k láske.

- **muž ako pastier bdie, chráni, vedie**

Muž vo svojej prirodzenosti otcovstva bol povoláný byť pastierom - vodcom, preto má zvláštne poslanie, viesť "svojich" vo svetle Božej múdrosti. Dobrý pastier vystupuje ako živý vzor toho, čo vyžaduje od tých, ktorí mu boli zverení. Pozná cestu, preto kráča dopredu. Jeho poslaním je bdieť nad zvereným stádom a chrániť ho pred nepriazňou sveta, pred tými, ktorí by mu chceli ublížiť. Poznáva svoje ovečky a prežíva s nimi ich starosti aj radosti.

Pevné mužské rameno poskytuje bezpečie. Pociťuje hlavnú zodpovednosť za obživu rodiny. Ako je žena srdcom, on je hlavou rodiny. Muž musí dôverovať sebe aj ostatným. Na rozdiel od ženy, ktorá inklinuje k vytváraniu vzťahov, je mu prirodzenejší odstup a nedôvera. Musí ich denne prekonávať, inak hrozí, že pôjde vždy svojou cestou a nebude možné s ním vytvoriť jednotu.

Keď muž neverí sebe, nemá odvahu veriť ani iným, ba ani Bohu. Jeho poslaním je byť obrátený tvárou k životu, aby kráčal v Božej múdrosti a sile.

- **muž ako kresťan v spoločnosti**

Dobrý kresťan nie je vylúčený z civilnej spoločnosti, ale je jej členom rovnako ako všetci ostatní. Má pracovať v jej prospech a nemá jej škodiť, ani byť na záťaž. Človek môže byť dobrým kresťanom iba vtedy, ak je včlenený do Katolíckej cirkvi, ak je závislý od Boha, ak žije

v Božej prítomnosti bezúhonným životom vo vedomí, že dobro bude odmenené a zlo potrestané. Keď bude napredovať v čnostiach (vo viere, v dôslednom plnení povinností svojho stavu, v poslušnosti legitímnym nadriadeným, v sebaovládaní, v bratskej láske, v túžbe robiť dobro a nikomu nepriať zlo atď.), jeho život sa skončí čnostnou smrťou, zoči-voči ktorej bohatstvo, moc i pozemské veci strácajú všetok význam. Život kresťana má teda byť naplnený životom a skutkami samotného Krista.

Kresťan sa má modliť, ako sa modlil Ježiš Kristus - utiahnutý do samoty, s pokorou a dôverou. Má byť otvorený pre chudobných, nevzdelaných, pre deti, jeho správanie má byť príkladné, láskavé, seriózne, príjemné, jednoduché. Skutočný kresťan je pokorný, nepovyšuje sa nad ostatných a je služobníkom všetkých. Má byť nablízku svojim priateľom, trpezlivo znášať všetky útrapy, chudobu, protirečenia i ohovárania.

Skutočný kresťan má spolu so svätým Pavlom hovoriť: „*Už nežijem ja, ale vo mne žije Ježiš Kristus*”.

Spracoval: Stano

© *Spoločenstvo sv. Michala Archanjela*

Použitá literatúra:

Nahlas 1-2, Roč. VII. (2004), s. 20-21.

Hudák, P.: *Ďakujem, že si.*

Motto, F.: *Výchovný systém Jána Bosca.*